

Adhurimi Eukaristik

ZOJA E PAPËRLYEME

**O Zoja e Bekueme Maria,
je ma e bekueme
se të gjitha gratë.**

*Famullia
Katedralja e shën Palit - Tiranë*

***NË EMËN TË ATIT E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHEJT.
AMEN.***

Vëllazen e motra, në pritje shumë të afërt të realizimit të Misterit të Shëlbimit tonë, zgjedha që të meditojmë përmbi Zojen e Bekueme, sepse asht pikërisht ajo protagonistja kryesore që i dha mundësinë realizimit të këtij Misteri në jetën e krejt njerëzimit. Asht ajo që me ankth të madh i kalon orët e fundit të shtatzanisë për me sjellë në botën tonë Birin e Zotit. Tema e Zojës së Papërlyeme asht në qendër të Kohës së Ardhjes sepse askërkush ma mirë sesa ajo nuk mundet me përgatitë për të jetue si duhet Misterin e shëlbimit tonë. Mishnimi i Fjalës, gëzimi që pati Gjon Pagëzuesi në krahnorin e nanës së vet, Kanga e Zojës, “Lavdia” e Engjëjve, gëzimi i barijve, ylli i dijetarëve, ngushëllimi që morën Simeoni dhe Anna si dhe Diftimi i Zotit në lumin Jordan, janë të gjitha sheja të gëzueshme të kohës së re që po lind. Jena në gjuj për me e adhurie Autorin që e ka ruajt Marinë të pa prekun prej mëkatit: Zoja e Bekueme asht e para krijesë që i ka gëzue në vetvete frytet e Shëlbimit. Maria, pas Krishtit, asht kryevepra e krijimit, asht ajo e cila në mënyrë të përsosun ban në vetvete gjurmën e mrekullueshme të Krijuesit.

Aleluja, Aleluja.

“Të falem, o Hirplote, Zoti asht me ty, dhe e bekueme je mbi të gjitha gratë.”

Aleluja, Aleluja.

Prej Ungjillit sipas shën Lukës: (Lk 1,26-38)

Në të gjashtin muaj, Hyji e dërgoi Engjëllin Gabriel në një qytet të Galilesë, që quhet Nazaret, te një virgjër, që ishte e fejuar për një njeri, që quhej Jozef, prej fisit të Davidit. Virgjëra quhej Mari.

Engjëlli hyri tek ajo dhe i tha: “Të falem, o Hirplote! Zoti me ty!”

Kjo fjalë e shqetësoi Marinë dhe zuri të mendojë: ç’do të thotë kjo përshëndetje.

Por engjëlli i tha: “Mos ki frikë, o Mari, sepse ke gjetur hir para Hyjit!

Ja, do të mbetesh shtatzënë e do të qitësh në dritë një djalë e ngjitja emrin Jezus. Ky do të jetë i madh dhe do të quhet Biri i Hyjit tejet të lartë. Zoti Hyj do t’ia japë fronin e Davidit, atit të tij. Ai do të mbretërojë përgjithmonë mbi shtëpinë e Jakobit dhe mbretëria e tij s’do të ketë mbarim.”

Atëherë Maria i tha engjëllit: “Si do të mund të ngjajë kjo, ndërsa unë jam virgjër?”

Engjëlli i përgjigji: “Shpirti Shenjt do të zbresë në ty e fuqia e Hyjit të Tejetnaltë do të mbulojë me hijen e vet; prandaj ky Fëmijë do të jetë i shenjtë, Biri i Hyjit. Dhe ja, Elizabeta, kushërira jote, edhe ajo, në pleqërinë e saj, pret t’i lindë djali. Ajo që mbahet beronjë, është në të gjashtin muaj. Vërtet, s’ka gjë të pamundshme për Hyjin!”

Atëherë Maria tha: “Unë jam shërbëtorja e Zotit: Më ndodhtë siç the ti!”

Atëherë engjëlli u largua prej pranisë së saj.

Fjala e Zotit.

Heshtje meditimi...

“Adam, ku je?”, ku ke shkue?, e ban këtë pyetje i habitun Hyji përballë situatës së vdekjes së njeriut që kishte ra në mëkat. Asht e nevojëshme me u nisë prej kësaj pike të historisë për me dashtë dhe me e kuptue iniciativën e shëlbimit që Hyji do të dojnë për me e realizue për njerëzimin; duke fillue prej Zojës së Bekueme, si njeriu i parë nëpërmjet të cilit don për me i ridhanë të njajtin dinjitet që njeriu kishte para mëkatit dhe të njajtin dinjitet që asht dinjiteti i vetë Zotit.

Zoja e bekueme Maria shderrohet kështu në një fletë Bible - fletë e cila asht e shkrueme me jetë dhe jo me fjalë - në të cilën mund të lexojmë me shpresë historinë tonë si njerëz të shëlbuem; në këtë fletë mund të lexojmë propozimin e Hyjit dhe përgjigjen tonë.

Heshtje e shkurtë meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë me psalmin 97:

**Këndoni Zotit një këngë të re!
Mbarë toka le t’i këndojë Zotit!
Këndoni Zotit, bekojeni Emrin e tij,
shpalleni si një ditë për ditë shpëtimin e tij!**

**Kumtojeni ndër paganë lavdinë e tij,
ndër mbarë popujt mrekullitë e tija!
Sepse i madh është Zoti,
tejet i denjë për t’u lavdëruar,
më i përfrigueshëm se të gjitha hyjnitë!**

**Jepni Zotit, familjet e popujve,
jepni Zotit nder e fuqi,
jepjani Zotit nderin e Emrit të tij!**

**Galdo, o qiell! Gëzo, o tokë!
Le të buçasë deti me ç'ka në të,
le të gëzojë fusha me ç'gjendet në të,
le të gërthasin me hare lëndët e pyjeve,
para fytyrës së Zotit, sepse Ai po vjen,
sepse po vjen për të gjykuar tokën!**

**Do ta gjykojë botën me drejtësi,
do t'i gjykojë popujt me të vërtetën e tij.**

Heshtje e shkurtë meditimi dhe këngë...

Rruga e jonë e Kohës së Ardhjes ka kenë një rrugë e bame nën shoqinë e Zojës së Bekueme. Maria, gruaja e pritjes dhe e pranimit, asht modeli i nxanësit që përgatitet për ardhjen e Zotnisë.

Zoja e bekueme na fton që në qendër të jetës tonë të jetë veprimi i Hirit të Hyjit pavarësisht meritave tona.

Zoja e Bekueme mundet me e pranue thirrjen për me u ba Nana e Mesisë, jo në sajë të meritave të karakterit të saj, por në sajë të pranimit të projektit të dashnisë së Hyjit. Engjëlli e përshëndetë duke i thanë “Hirplote” dhe “meritplote”. Pra, në qendër të gjithçkaje asht Hiri i Hyjit, në të cilin e nëpërmjet të cilit gjithçka asht e mujtun. Ky Hiri i Hyjit kaq falas për ne, asht një Hir që na mrekullon. Asht një projekt dashniet që i rrëzon të gjitha kriteret tona të vlerësimit të asja çka meriton bota dhe

ne personalisht. Hyji zgjedhë Nazartetin, fshatin e humbun të Galilesë dhe jo një kryeqytet të pasun; zgjedhë Marinë e vogël dhe të përvujtë, dhe jo vajzën e ndonjë princit të madh; zgjedhë Jozef zdrukhtarin, dhe jo ndonjë tregtar të madh.

Kjo asht një logjikë e cila praktikisht e përshkon krejtë Shkrimin Shejt. Të gjitha thirrjet që Hyji i ka ba gjatë Historisë së Shëlbimit, i tejkalojnë skemat tona të gjykimit dhe të vlerësimit. Fjala e Zotit i dërgon të thirrunit e vet në historinë e botës me forcën e Hirit të Tij.

Edhe për ne asht e mujtun me ndodhë mrekullia e një risie të tillë. Na nuk jena të dënuem për me jetue në gabimet tona. Asht Hiri i Zotit ai që mundet me na drejtue nëpër shtigjet e reja të cilat Zoti na i ka vu në jetë.

Kjo ndalesë e jona sonte në shoqinë e Zojës së Bekueme na kujton se përpara Zotit nuk asht e nevojshme që të jena ma të mirët, ata që shkëlqejnë me veprat e tyne, të parët e klasës; përpara Zotit nuk peshon aspak pasuria e jonë materiale apo intelektuale, por përvujtnia me të cilën e pranojmë të renë në jetën tonë. Përpara Zotit peshon dhe vlerësohet dashnia që mbajmë në zemër dhe gatishmëria për me e lejuje Zotin që ta modelojnë Ai jetën tonë sipas planit të dashnisë së tij.

Sikurse na e kujton vetë Zoja e Bekueme, Maria, përpara Zotit vlerësohet hapja që na kena përballë Fjalës së Tij dhe mënyra se sa e lejojmë erën e Shpirtit Shejt me na çue atje ku Ai don që na të jena.

Shembulli i Zojës së Bekueme asht antibiotiku ma i mirë kundër virusit të tmerrshëm të një jetë të krishtenë kjoftë me krenari apo dhe frikë.

Mos ki frikë, i thotë engjëlli Zojës së Bekueme dhe secilit prej nesh. Mos ki frikë me e dhanë atë faljen që aq shumë ndoshta dikush asht duke e pritë. Mos ki frikë me ju përgjigj

me dashni, indiferencës që të rrethon. Mos ki frikë me ja fillue rishtas rrugës që duket se të ka lodhë sepse ndoshta mendon se nuk je i aftë apo nuk je e aftë: ti nuk je gabimi që ti ke ba. Mos ki frikë me ja thanë PO-në tande Atij që të don shumë dhe që të pret me ankth. Mos ki frikë sepse Zoti asht me ty dhe askërkush nuk ka me mujtë me të largu prej dashnisë së Tij dhe prej mbrojtjes së dorës së Tij.

Heshtje e shkurtë meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**Të falemi e të përshëndesim, o Zojë,
dhe e nderojmë me devocion
misterin e Pafajësisë Tënde,
misterin e bukurisë Tënde,
misterin e amësisë Tënde hyjnore.
Jemi të mrekulluar dhe të lumtur për Ty
o krijesa me e mrekullueshme e botës,
sepse Ti je për ne
shëmbëlltyra e Gruas së pastër,
shëmbëlltyra e Gruas së përsosur.
Të nderojmë në gjunjë para Birit tënd,
si shembull të njerëzimit të ri,
të cilin Hyji e ka menduar dhe dëshiruar
para se njeriu të binte në mëkat.
Të nderojmë, o Nënë,
të thërrasim në lutje,
dhe duam të të imitojmë, o Mari,**

**duke të të menduar sa të madhe
po aq edhe afër të gjithë neve,
sepse çdo privilegj që Ty të është dhënë,
të është dhënë nga Ati
duke menduar fatin dhe Shëlbimin tonë;
O Zoja e Bekuar, Ti na ruaj në fe,
Ti na e ruaj paqen e zemrës.
O Zoja e Papërlyer, na beko të gjithë neve.
Amen.**

(Papa Pali VI - 8 dhjetor 1967)

Heshtje e shkurtë meditimi dhe kangë...

Momenti i Lajmërimit të Engjëllit asht ekstaza e gjithë historisë: drejt njeriut vjen ajo gja të cilën njeriu prej vetvetes nuk do të mundte kurrë për me e marrë. Historia del prej vetvetes, e vendosë fatin e vet mbi një bazë tjetër, ndriçohet prej një dielli tjetër.

Tri herë flet Engjëlli: flet fjalë gëzimit, “kaire”; fjalën e parë e thotë kundër frikës, “mos ki frikë”; në fjalën e dytë “gëzohu”; në fjalën e fundit flet për një jetë të re, “Shpirti do të zbresë në ty dhe ke me u ba nanë”.

Engjëlli pra i propozon me tri fjalë që do t’i quanim magjike: gëzim, fundi i çdo frike, dhe jetë: “gëzohu”, “mos ki frikë”, “qe po vjen një jetë e re”.

Këto janë fjalë të cilat e prekun në thellësinë e shpirtit nevojën e çdo krijese njerëzore: të gjithë kena nevojë për lumturi, të gjithë shpeshherë jena të pushtuem prej frikës e cila mandej na shtyn edhe me ba gabime, të gjithë në një mënyrë apo në një tjetër dëshirojmë me i dhanë jetë Jetës në të cilën jetojmë.

Engjëlli në Lajmërimin që i ban Zojës së Bekueme, na siguron e shejat e afrimit të Zotit në jetën e botës dhe në jetën e secilit prej nesh janë pikërisht këto: shtohet gëzimi, frika largohet dhe jeta shpërthen me krejt forcën e saj.

Fjala e parë: «Ji e lumtur Maria, Hyji e ka vendosë në ty zemrën e Tij». Ungjilli, lajmi i mirë i paraprinë përgjigjes tonë.

Engjëlli nuk i thotë: «Ban këtë gja apo diçka tjetër, dëgjo, lutu, vepro». Thjeshtë i thotë: «Gëzohu, Mari», ji e lumtur sepse Zoti të ka pa dhe të sheh në çdo moment. Ji e lumtur, sepse ti e ke kuptue se Zoti të don shumë, të don falas, të don përgjithmonë. Vetë emni i Marisë don me thanë «e dashtun përgjithmonë». Detyra e jonë si Kishë asht me jua kujtue të gjithë njerëzve pikërisht këtë dashni që sjell gjithmonë vetëm gëzim.

Mos ki frikë Maria. 365 herë e gjejmë të shkrueme në Shkrimin Shejt këtë ftesë, gati-gati si me thanë: një ftesë e cila i bahet prej së naltit çdo njeriut një herë në ditë për çdo ditë të vitit. Një ftesë e cila shndërrohet në bukën e përditshme për çdo njeri.

Mos ki frikë në kjoftë se Zoti të ka vendosë në një rrugë fundin e së cilës ti me aftësitë e tuaja njerëzore mbase nuk e sheh dhe aq qartë; mos ki frikë në kjoftë se Hyji i Tejetnaltë ka vendosë me u fshehë në një embrion njerëzor; mos ki frikë prej rrugëve të reja në të cilat të vendosë Zoti; mos ki frikë prej këtij Hyji që asht ba fëmijë dhe që do të mund të jetojë vetëm në kjoftë se ti do ta duash.

Hyji do të jetojnë vetëm prej dashnisë tande. Do të jetë i lumtur, vetëm në kjoftë se ti e ban të lumtur.

Tri herë flet Engjëlli, tri herë i përgjigjet Zoja e Bekueme: Herën e parë i përgjigjet me heshtjen dhe shqetësimin e saj; mandej i përgjigjet me dëshirën e saj për me e kuptua se çka asht tue ndodhë, dhe në fund i përgjigjet me ofrimin e saj si shërbëtore e Zotit.

Hapi i parë për këdo që don me hi në një raport të drejtë me Zotin dhe me krijesat, me engjëjt apo me njerëzit, hapi i parë pra asht aftësia për me nigjue. Me falën e fundit të sajën, Zoja e bekueme na zbulon se cili asht emni i jonë: Emni i jonë në raport me Zotin dhe gjithçka që na rrethon asht «Ja ku jam!».

Heshtje e shkurtë meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**O Zoja e Papërlyer,
ti që je për të gjithë ne
shenjë e shpresës së sigurt
dhe e ngushëllimit të shumëpritur;
na bëj të mahnitemi
prej shkëlqimit tënd të pastrisë.
Bukurisë tënde i këndojmë ne sot,
të sigurt në hirin që na vjen prej Teje,
se Dashuria do të fitojë mbi çdo gjë;
sepse Ti na e jep sigurinë,
se Hiri është më i fortë se mëkati,
duke na bërë të fortë në shpresë,
se pengu që Biri yt ka paguar
do të mund të na çlirojë nga çdo skllavëri.
Po, o Zojë,
Ti na mëson të kemi
më shumë besim në të mirën
sesa frikë nga dobësia e jonë,
duke na dhënë sigurinë se**

**e mira do të fitojë mbi dhunën,
se e vërteta do të fitojë mbi gënjeshtren;
Ti na nxitë që të qëndrojmë zgjuar
dhe të mos bien në tundimin e frikës,
por na mëson që ti përballojmë problemet
me guxim dhe përgjegjësi.
Kështu ke bërë Ti,
kur ishe vajzë e re,
atëherë kur u thirre
për ta besuar jetën tënde në Fjalën e Zotit.
Tregohu dashamirëse, o Nënë, me të rinjtë tanë,
që ta kenë në vetvete guximin
për t'u bërë “roje të mëngjesit tënd”
dhe këtë dhuratë
bëjua të gjithë të krishterëve,
që të gjithë të jenë shpirti i botës
në këtë stinë të vështirë të historisë.
O Virgjëra e Papërlyer,
o Nëna e Hyjit dhe Nëna e jonë,
lutu për ne! Amen.
*(Benedikti XVI)***

Heshtje e shkurtë meditimi dhe këngë...

Ati ynë...

Në atë ditë të largët të para dy mijë vjetëve, ti, o Hyj, ke hy në jetën e Zojës së Bekueme për me i propozue asaj për një rol vendimtar në planin tand të shëlbimit Atë ditë, vajzës së re të Nazaretit, e cila ishte e fejueme me Jozefin, ti i ke kërkuë që të bahej Nana e Birit tand, Jezusit. E pa mendueshmja, e pa imagjinueshmja po u shndërronte në realitet, dhe e gjithë kjo falë “PO”-së që Maria po nxirrte prej gojës së saj.

Maria ishte e thirrur për me pranue në krahnorin e saj dhe me i dhanë mishin e njeriut Atij që e Shëlbbon botën.

Atë ditë, o Hyj, ti që je Krijuesi, Zoti i qiellës dhe i tokës, u përkule përmbi një grua, përmbi krijesën e duarve të tua, për me i kërkuë leje nëse do ta pranonte një mision që për të nuk ishte aspak i kjartë. Në të vërtetë, përtej shpjegimit që i ishte ba, bahej fjalë për të, me e besue vetveten plotësisht në duart e tua, në dashninë tande, në dijen tande. Bahej fjalë me e lëshue vetveten e saj plotësisht në duart e tua për me përmbushë në këtë mënyrë vullnesën tande. Maria nuk të ka lanë për me pritë, por besplote në Ty, e ka ofrue krejt vetveten e saj për me e përmbushë planin tand të dashnisë. Falë PO-së së saj Fjala e jote asht ba mish dhe e ka vu banesën e vet në mesin tonë.

Na e jep hirin, o Atë, që sikurse Maria edhe na të besojmë se plani i yt i dashnisë për ne, pavarësisht se mund të jetë në fillim i pakuptueshëm dhe jo i qartë, asht plani i vetëm i cili mundet me na e dhanë paqen e zemrën dhe sigurinë e një të nesërmeje të mirë në krahët e tu të mëshirshmëm, që mezi presin kthimin tonë për të marrë bashkë me Marinë, kunorën e bukur të Shëlbimit.

Heshtje meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë:

Lutja për thirrjet meshtarake

**Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde,
të kërkojmë o Zot:**

“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.

Në lutjen tonë

Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.

**Dhuroju të rinjve tanë,
një shpirt të hapur dhe plot guxim,
që ta pranojnë ftesën tënde.**

**Foli me zemrën Tënde zemrës së tyre
dhe thirri për emër.**

Në sajë të hirit tënd

le të jenë, të qetë,

të lirë dhe të fortë;

të lidhur me një dashuri të vetme,

të pastër dhe besnike.

Të jenë apostuj të apasionuar të Mbretërisë tënde,

kundërshtarë të hipokrizisë

dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.

Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:

bashkë me të “thirrrurit”

të mos mungojnë edhe “ata që i thirrin”;

ata që në emrin tënd i ftojnë,

i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.

**Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd
dhe hapësira të denja
në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.
Për seminaristët tanë të kërkojmë
qëndresë në zgjedhjen e tyre:
bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.
Ata që tashmë e jetojnë thirrjen tënde,
Ipushkvin tonë dhe Meshtarët tanë
- forcoji në punën e tyre apostolike,
mbroji në ankthet e tyre,
ruaji në vetminë e tyre,
dhe forcoji në besnikëri.
Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,
po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.
Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,
thirrjet meshtarake
për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.**

Heshtje e shkurtë dhe kanga e Sakramentit

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me f'tyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndhmë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy vehtjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- Bukën qiellore ua dha atyre.**
- Që në vetvete ka çdo shije.**

Të lutemi. O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lanë përkujtimin e Pashkëve të tua, ban që ta adhurojmë me fe të gjallë misterin e shejtë të Korpit dhe Gjakut tand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbreton në shekuj të shekujve. Amen.

Bekimi me të Shejtnueshmin Sakramend

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emni i shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti,

Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti

në Sakramendin tejet shejtë të Elterit.

Qoftë bekuar Shpirti Shejtë ngushëllues.

Qoftë bekuar e madhnueshmja Nana e TenZot,

Virgjna Mari.

Qoftë bekuar të zanët e shejtë e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emri i Zojës Virgjën dhe Nanë.

Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shejtnit e vet.